

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/55/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612201875
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5612201875.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobkyne: J. Z., G.. X. X. XXXX, K. L. B., G. XXX, právne zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Radomír Bžán, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Námestie Ľudovíta Štúra 2, IČO: 36 861 227, proti žalovaným: 1. T.. B. Z., G.. X. XX. XXXX, K. L. B., G. XXX, 2. Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r. o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 4B, IČO: 35 813 474, právne zastúpeného R?dl & Partner Advokáti, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Lazaretská 8, IČO: 36 855 707, o určenie neplatnosti vyhlásenia ručiteľa, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanému v 1. rade sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť žalovanému v 2. rade trovy konania vo výške 470,18 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalovaného v 2. rade Rödl & Partner Advokáti, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Lazaretská 8, v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Štátu sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 22. 2. 2012 domáhala určenia neplatnosti vyhlásenia ručiteľa žalovaného v 1. rade T.. B. Z. zo dňa 7. 6. 2006, ktorý je jej manželom, a ktorý prevzal ručiteľský záväzok za dlžníka obchodnú spoločnosť Aquadol Slovakia, s. r. o. dňa 7. 6. 2006. Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 8. 10. 1994. Žalovaný v 1. rade sa zaručil, že pokiaľ nesplní obchodná spoločnosť Aquadol Slovakia, s. r. o. záväzok vyplývajúci zo zmluvy o finančnom leasingu číslo 02710404 uzavretej medzi žalovaným v 2. rade ako leasingovým prenajímateľom a obchodnou spoločnosťou Aquadol Slovakia, s. r. o. ako leasingovým nájomcom, predmetom ktorej bolo financovanie plniacej linky Krones C351351, rok výroby 2006 v hodnote 3.000 000 eur, tak splní dlh ako ručiteľ. Žalobkyňa o právnom úkone žalovaného v 1. rade nevedela, keďže sa nejedná o bežnú vec. Namietla relatívnu neplatnosť jednostranného právneho úkonu žalovaného v 1. rade (vyhlásenia ručiteľa). Nedostatok súhlasu jedného z manželov s právnym úkonom druhého manžela, ktorý predstavuje rámec obvyklej správy spoločného majetku, má za následok relatívnu neplatnosť právneho úkonu. Úkon žalovaného v 1. rade sa môže prejavovať vo sfére spoločných vecí, keďže veriteľ v exekučnom konaní sa môže domáhať uspokojenia svojej pohľadávky aj z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobkyňa sa domáhala aj absolútnej neplatnosti ručiteľského vyhlásenia z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Podľa nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 26/2010 v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo

skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadnúť na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlad právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. V predmetnom prípade sa ako odporujúci dobrým mravom javí to, že fyzická osoba, žalovaný v 1. rade bez súhlasu svojej manželky sa stal spoločným dlžníkom popri obchodnej spoločnosti, pričom predpokladaným cieľom tohto konania je vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na úhradu záväzku vo výške 3.000 000 eur, pričom spoločnosť, ani žalovaný v 1. rade nie sú schopní tento záväzok splniť a nemajú vo výlučnom vlastníctve relevantný majetok postihnuteľný prípadnou exekúciou.

Žalovaný v 1. rade so žalobou súhlasil.

Žalovaný v 2. rade so žalobou nesúhlasil a navrhol ju zamietnuť. Vzniesol námietku premlčania práva dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu zo strany žalobkyne, k čomu došlo dňa 7. 6. 2009. Podľa ustálenej judikatúry sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažuje ručiteľský záväzok jedného z manželov. Vznikom ručiteľského záväzku nevzniká spoločný ručiteľský záväzok oboch manželov. Spoločný majetok manželov sa stáva len možným zdrojom uspokojenia veriteľa. Súhlas druhého manžela je možné dať aj ústne, prípadne mlčky - konkludentne. Vzhľadom na dátum uzavretia manželstva účastníkov je možné predpokladať, že žalobkyňa o právnych úkonoch svojho manžela bola informovaná a s nimi konkludentným spôsobom súhlasila. O uvedenom svedčí aj skutočnosť, že k podaniu žaloby došlo až po vydaní rozhodcovského rozsudku, ktorým bol žalovaný v 1. rade zaviazaný k úhrade záväzku z titulu ručiteľského vyhlásenia. Veriteľ v čase prevzatia ručiteľského záväzku jedným z manželov nemá povinnosť ani možnosť skúmať majetkové pomery ručiteľa. Ručiteľský záväzok prevzali spoločne a nerozdielne štyri fyzické osoby (T. B. M., M. O., B. P. a žalovaný v 1. rade). V konaní pred Rozhodcovským súdom Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave dňa 19. 12. 2011 bolo rozhodnuté v prospech žalovaného v 2. rade, ktorým rozhodnutím boli zaviazaní uvedení ručiteľia na úhradu záväzku vo výške 1.405.690,15 eur (ktorú sumu žalovaný v 2. rade eviduje ako zostatkovú pohľadávku z leasingového obchodu - leasingovej zmluvy po odpredaji predmetu leasingu). V prípade úhrady dlhu z ručiteľského záväzku sa ručiteľ ako veriteľ môže domáhať regresného plnenia voči dlžníkovi. Žalovaný v 1. rade mal prihlásiť podmienenú pohľadávku do reštrukturalizačného konania voči dlžníkovi a tým si chrániť svoje záujmy. Nevyužitie právnych prostriedkov ochrany ručiteľa nemôže byť posudzované na ťarchu veriteľa, a to ani vo forme odstraňovania prípadných tvrdostí zákona. Korektív dobrých mravov má miesto vo výnimočných situáciách, kedy k výkonu práva dochádza z iných dôvodov, než je dosiahnutie hospodárskych cieľov či uspokojenie iných potrieb, pričom prevažujúcou motiváciou je úmysel poškodiť či znevýhodniť povinnú osobu, tzv. šikanózný výkon práva. Korektív dobrých mravov však nemôže byť na ujmu princípu právnej istoty a neprímerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. Znevýhodneným subjektom bol žalovaný v 2. rade ako leasingový prenajímateľ, keďže technológia - plniaca linka, ktorú dlžníkovi obstaral, bola spoločnosťou Aquadol Slovakia, s. r. o. užívaná a využívaná počas celej doby platnosti leasingovej zmluvy, t. j. od 7. 6. 2006 do 4. 3. 2009. Dochádzalo k vzniku zisku z produkcie, ktorá bola použitá aj na úhradu iných záväzkov dlžníka. S predčasným ukončením leasingového vzťahu žalovanému v 2. rade vznikli dodatočné náklady - demontáž, transport technológie, rokovania so záujemcami o odkúp stroja.

Na súdnom pojednávaní dňa 12. 6. 2012 sa stala v konaní nespornou dôvodnosť vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného v 2. rade. Žalobkyňa akceptovala vznesenú námietku premlčania. Nárok žalobkyne sa opiera len o dôvod absolútnej neplatnosti právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov, listinami: zmluvou o finančnom leasingu, vyhlásením ručiteľa, všeobecnými podmienkami, rozhodcovským rozsudkom, listinnými dôkazmi preukazujúcimi majetkové pomery žalobkyne a žalovaného v 1. rade, súdnymi rozhodnutiami predloženými žalobcom a žalovaným v 2. rade, zistiť nasledovné:

Výsluchom žalobkyne bolo zistené, že je živnostníčkou. Má podnikateľský účet, na ktorom sú sústredené finančné prostriedky vo výške odvodov do sociálnej a zdravotnej poisťovne. O prevzatí ručiteľského záväzku žalovaným v 1. rade, ako manželom nemala vedomosť. Nerozprávali sa o tom. Žalovaný v 1. rade jej povedal, že sa rozbieha záležitosť týkajúca sa vody, z ktorej jej dal ochutnať. Boli dvaja alebo traja, mali spustiť výrobu vody na trhu. Žalovaný v 1. rade to robil ako spoločník. Povedal, nech sa ho na to žalobkyňa nepýta. Ona nie je typ, aby vyzvedala. Riešili iné veci. So žalovaným v 1. rade sú vlastníkami chaty - rodinného domu v Č., postavený pred ôsmimi rokmi na rekreačné účely. Bývajú v L. B. v rodinnom dome postavenom pred šesťnástimi rokmi. Dom je dvojpodlažný, má päť izieb a dve kúpeľne. Nehnutelnosti boli vybudované z výplaty žalovaného v 1. rade, z úspor. Prevzali aj príspevok zo štátneho fondu rozvoja bývania. Iné nehnuteľnosti nevlastnia. Žalovaný v 1. rade uzavrel leasingovú zmluvu na vozidlo Kia Sorento. Má účet v A. A., ku ktorému má žalobkyňa dispozičné právo. Na uvedený účet bola žalovanému v 1. rade poukazovaná výplata zo zamestnania. Žalovaný v 1. rade finančne zabezpečoval rodinu. Pracoval ako zamestnanec Alcatelu, neskôr ako zamestnanec DTI Telekomunikácie, vrátil sa na L. a pracoval v nemocnici približne pred štyrmi rokmi. O vode jej povedal pred rokom alebo pred dvoma rokmi. O tom, že je oprávnený vykonávať podnikateľskú činnosť sa dozvedela pred polrokom, povedal jej o tom, keď si živnosť otvoril. Žalobkyňa nemá vo svojom výlučnom vlastníctve majetok. Nemá vedomosť o tom, že by žalovaný v 1. rade mal výlučný majetok. Poznala pána M., keďže má spoločné záujmy s jeho dcérami. Žalobkyňa mala vedomosť, že žalovaný v 1. rade chodí do Bratislavy. Nepoznala dôvod. Výdavky rodiny pozostávali z úhrady na zabezpečenie školy pre deti, oblečenie, stravu do domácnosti, náklady na bývanie. Platil sa príspevok fondu rozvoja bývania. Obidvaja manželia platili si životné poistenia vo výške približne 30 eur mesačne žalobkyňa a žalovaný v 1. rade 30 alebo 50 eur mesačne. Žalobkyňa keď sa dozvedela o týchto problémoch, bola zdrvená. Riešila, aby mali strechu nad hlavou. Došlo k vypracovaniu predmetnej žaloby. Po zistení skutočností z listinných dôkazov žalobkyňa priznala nadobudnutie obchodného podielu. Žalovaný v 1. rade jej povedal, že vzhľadom na začatie výkonu funkcie riaditeľa nemocnice nemôže vlastniť obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Veratín s. r. o, so sídlom v Liptovskom Jáne, Jánska dolina 432. Z toho dôvodu došlo k uzavretiu zmluvy o prevode obchodného podielu na žalobkyňu zo strany žalovaného v 1. rade. Žalovaný v 1. rade jej povedal, že to bude na krátku dobu, keďže sa snaží nájsť kupca, k čomu aj došlo. Následne žalobkyňa previedla obchodný podiel ďalšej osobe a peniaze získané jeho prevodom boli poukazané na spoločný účet manželov. Nevedela vysvetliť svoje nadobudnutie pohľadávky voči spoločnosti Madacom, a. s., od žalovaného v 1. rade. Ak žalovaný v 1. rade niečo urobil a povedal, že je to v poriadku, je možné, že niečo podpísala. Voči nej sa nevedie exekučné konanie.

Žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi uviedol, že zdrojom financovania bol jeho príjem zo zamestnania a pôžička zo štátneho fondu rozvoja bývania vo výške 254.000,-Sk. Bol zamestnaný v spoločnosť Alcatel, neskôr v Tesle Liptovský Hrádok na manažérskej pozícii (v roku 1996 - 1997), kde pôsobil štyri roky. Vrátil sa späť do Alcatelu, došlo k zvýšeniu jeho príjmu zo zárobkovej činnosti. Časť financií investoval do podnikateľskej činnosti. V roku 2003 začal realizovať spolu s ďalšími dvoma spoločníkmi projekt výstavby penziónu v L. B.. Stal sa spoločníkom obchodnej spoločnosti Veratín s. r. o., so sídlom v Liptovskom Jáne. K výstavbe penziónu došlo v roku 2004. Boli traja spoločníci (B. O., J. K. a žalovaný v 1. rade). Žalobkyňa o penzióne vedela, ako aj o podiele v obchodnej spoločnosti. Nemala vedomosť, o aké záväzky ide, aká je výška podielu. Nepovažoval za potrebné žalobkyňu informovať, keďže tieto záležitosti s manželkou neriešil. Obchodný podiel spoločnosti Veratín s. r. o. previedol na žalobkyňu dňa 13. 11. 2008 zmluvou o prevode obchodného podielu, za 1,-Sk. Ako riaditeľ Liptovskej nemocnice s poliklinikou nemohol ďalej vykonávať podnikateľskú činnosť. Následne žalobkyňa previedla obchodný podiel. Žalovaný v 1. rade sa nevedel k tomu vyjadriť. Žalobkyňa o tom veľa nevie. Obchod zariadoval on. V minulosti, približne v roku 2008, mal živnosť. Od decembra 2011 žalovaný v 1. rade opätovne začal vykonávať podnikateľskú činnosť v predmetne činnosti poradenstvo a sprostredkovanie. Obchodná spoločnosť Madacom, a. s. mala pôvodne obchodnú formu spoločnosti s ručením obmedzeným. Keď sa transformovala na akciovú spoločnosť nadobudol akcie obchodnej spoločnosti Madacom, a. s. Nominálna hodnota akcie predstavovala 1.000,-Sk. Žalovaný v 1. rade vlastnil 50 akcií. Dividendy žalovanému v 1. rade vyplácané boli. Naposledy to bola suma 12.500.000,-Sk. Uvedenú sumu investoval späť do spoločnosti Madacom, a. s., keďže potrebovala prevádzkový kapitál. Išlo o pôžičku, ktorú pohľadávku si prihlásil v konkurze voči spoločnosti Madacom, a. s. Zmluvou o darovaní cenných papierov zo dňa 12. 2. 2012, akcie bezplatne daroval T. B. M.. Spoločnosť Madacom, a. s. bola spoločníkom obchodnej spoločnosti Aquadol Slovakia, s. r. o., došlo k tomu na základe ponuky O. O. a P.. Podnikateľský zámer spočíval vo vybudovaní plničky stolových minerálnych vôd. Spoločnosť Aquadol

Slovakia, s. r. o. vlastnila pozemky a oprávnenie na ťažobné práce. Hľadala partnera na vybudovanie prevádzkovej haly a zabezpečenie technológie, obchodných aktivít. Na základe odporúčania bola vybraná technológia spoločnosti Kronos z Nemecka, finančne veľmi náročná technológia. Od počiatku sa počítalo s tým, že sa to bude realizovať formou leasingu. Žalovaný v 2. rade bol ochotný prefinancovať túto technológiu. Bola uzavretá kúpna zmluva medzi Aquadol Slovakia, s. r. o. a nemeckou spoločnosťou Kronos, na základe ktorej bola dodaná a inštalovaná plniaca linka zo strany spoločnosti Kronos. Aby mohli rozbehnúť výrobu, uzavrela sa predmetná leasingová zmluva, v zmysle ktorej leasingové splátky boli vyplácané žalovanému v 2. rade. Akontáciu na základe leasingovej zmluvy zaplatila spoločnosť Madacom, a. s. Žalovaný v 2. rade požadoval pri podpise ručiteľské vyhlásenie. Nestačilo ručenie prevzaté spoločnosťou Madacom, a. s. K podpísaniu ručiteľského vyhlásenia žalovaný v 1. rade pristúpil z dôvodu, že spoločnosť Madacom, a. s. bola finančným garantom celého projektu - minerálnych vôd. Celý projekt bol postavený na tom, či plnička vôd bude nainštalovaná. Nebola iná možnosť, ako podpísať ručiteľské vyhlásenie alebo nechať zbankrotať dve spoločnosti a niesť riziko splácania voči banke. Porozumel ručiteľskému záväzku. Do momentu podpisovania leasingovej zmluvy nemal vedomosť o požiadavke žalovaného v 2. rade na ručenie jeho osobou. Dozvedel sa o tom pri podpise leasingovej zmluvy. Bolo povedané, že žalovaný v 2. rade nepristúpi k uplatneniu ručiteľského práva, že ide o akési morálne krytie. Uvedeným spôsobom boli informovaní zamestnancom žalovaného v 2. rade, ktorý bol účastný procesu prípravy predmetnej zmluvy a podpisania. K podpisu leasingovej zmluvy, ako slávnostného aktu, došlo v Bratislave v reštaurácii. Prítomní boli O. O., P., žalovaný v 1. rade, štatutárny zástupca spoločnosti Madacom, a. s., zástupca žalovaného v 2. rade. Za spoločnosť Aquadol Slovakia, s. r. o. boli prítomní dvaja zástupcovia O. O. a O. P. Pán M. nebol prítomný, ručiteľské vyhlásenie podpísal s neskorším dátumom, o týždeň. Po podpise leasingovej zmluvy zástupca žalovaného v 2. rade predniesol, že ide o malé drobné zabezpečenie, a to podpísanie ručiteľského vyhlásenia. Ručiteľské vyhlásenia boli pripravené. Žalovaný v 1. rade ho podpísal, keďže bolo povedané, že inak z obchodu nič nebude a nebude prefinancovaný celý projekt. Kontaktnou osobou žalovaného v 2. rade v súvislosti s podpisom leasingovej zmluvy bol pán A., ktorý overoval aj predmetné ručiteľské vyhlásenie. Pán A. povedal, že ide o morálny záväzok. Keďže hala bola už postavená a prevádzka zrealizovaná, peniaze boli čerpané z bankového úveru, ktorý bolo treba splácať, došlo k podpisu ručiteľského vyhlásenia. Následne bola linka nainštalovaná, spustená overovacia prevádzka, výroba sa rozbehla. Produktom bola voda plnená do plastových fľaš. Začala sa dodávka dohodnutým zákazníkom. Postupom času sa ukázalo, že obchodná spoločnosť Aquadol Slovakia, s. r. o. je nepostačujúca na to, aby vygenerovala dostatok finančných prostriedkov na úhradu leasingových splátok, svoju ďalšiu prevádzku a jej náklady. Spoločnosť Madacom, a. s., ako najväčší podielnik obchodnej spoločnosti Aquadol Slovakia, s. r. o. (61% podielu) zaplatila niekoľko leasingových splátok. Predpokladalo sa, že obchod sa rozbehne. Boli kontakty na zahraničie, nenaplnilo sa to. Spoločnosť Aquadol Slovakia, s. r. o. oslovila žalovaného v 2. rade, aby rokovali a dohodli sa na reštrukturalizácii, aby mali šancu technológiu splácať. Jedenkrát bolo vyhovené odkladu splátky. Po nezaplatení troch splátok bola doručená výzva na zaplatenie celej dlžnej sumy s tým, že sa linka demontuje. Žalovaný v 2. rade pristúpil k demontáži a predal ďalšiemu záujemcovi. Začal si uplatňovať finančné nároky voči ručiteľom, teda žalovanému v 1. rade, O. P., O. a M.Č., na sumu 1.405.690,15 eur. Rozsudkom rozhodcovského súdu boli všetci štyria zaviazaní na uvedené peňažné plnenie v prospech žalovaného v 2. rade. Voči rozsudku podali opravný prostriedok na Krajskom súde v Bratislave. V čase podpisania ručiteľského vyhlásenia žalovaný v 1. rade neovládol majetok vo svojom výlučnom vlastníctve relevantnej hodnoty, nedisponuje takýmto majetkom ani v súčasnosti. Voči žalovanému v 1. rade sa nevedie žiadne exekučné konanie. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalovaného v 1. rade a žalobkyne bolo v októbri 2012 zrušené rozhodnutím súdu. Nevedel o možnosti prihlásenia podmienenej pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní spoločnosti Aquadol Slovakia, s. r. o. Darovacou zmluvou z januára 1995 nadobudol do svojho vlastníctva nehnuteľnosť od svojich rodičov, a to garáž, hospodársku budovu a podiel na pozemku v katastrálnom území L. B.. Došlo k nadstavbe a výstavbe rodinného domu, ktorý je v spoluvlastníctve so žalobkyňou. Nehnuteľnosť bola kolaudovaná v roku 1999. V roku 2002 na základe kúpnej zmluvy so žalobkyňou nadobudli dom a pozemky v katastrálnom území Č., za kúpnu cenu 150.000,-Sk. Na základe darovacej zmluvy zo dňa 24. 6. 2009 nadobudol spoluvlastnícky podiel k lesným pozemkom a poľnohospodárskej pôde v katastrálnom území F. Z. a L. B. od matky žalobkyne v 1. rade. Ide o spoločné nehnuteľnosti, ktorých celková hodnota, podľa darovacej zmluvy, predstavovala 5.000 eur.

Žalovaný v 2. rade vo svojej výpovedi uviedol, že pri uzatváraní leasingovej zmluvy bol prítomný O. A., investičný poradca. Vlastnícke právo k predmetu leasingu nadobudol žalovaný v 2. rade

podpisom listiny ku kúpnej zmluve. Zmluva bola uzavretá štandardným spôsobom, rovnako štandardným spôsobom boli zabezpečené záväzky ručiteľskými vyhláseniami. Spoločnosť Aquadol Slovakia, s. r. o. sa zaviazala uhrádzať leasingové splátky. Žalovaný v 2. rade prefinancoval predmet leasingu. Záväzky z predmetnej leasingovej zmluvy boli zabezpečené ručením štyroch fyzických osôb. K zániku leasingovej zmluvy došlo z dôvodu neplnenia leasingových splátok, výpoveďou. Predmet leasingu bol nájomcovi protokolárne odovzdaný. Po zániku leasingovej zmluvy bol prenajímateľom prevzatý a následne boli uplatnené práva vyplývajúce z ručiteľského vyhlásenia. Vlastnícke právo k plniacej linke žalovaný v 2. rade nadobudol na základe dohody o zmene účastníkov.

Výsluchom svedka O. A. bola zistené, že v čase podpisu leasingovej zmluvy bol zamestnancom žalovaného v 2. rade Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r. o., v pracovnej pozícii investičný poradca. Nepamätal si konkrétne na uzatváranie predmetnej leasingovej zmluvy. Medzi jeho pracovné úlohy patrilo pripravovanie podkladov k leasingovým zmluvám, a to predloženie ekonomických výsledkov spoločnosti, výpis z obchodného registra a bežná agenda s podpisovaním. Príprava textu zmluvy nespadá do jeho pracovnej náplne. Nebol oprávnený konať a podpisovať za spoločnosť. Vzhľadom na časový odstup si nepamätal na konkrétny postup uzatvárania predmetnej leasingovej zmluvy. Zmluvu podpisovala C. K.. Svedok si nepamätal, či predkladal predmetnú zmluvu o leasingu zmluvnému partnerovi. Vyhlásenie ručiteľa bolo súčasťou dokumentácie, zrejme bolo podmienkou leasingovej zmluvy. To znamená, že bolo náležitou súčasťou podpísania leasingovej zmluvy. Ak to leasingová zmluva vyžadovala, ručiteľské vyhlásenie bolo súčasťou leasingovej zmluvy a klient ho bol povinný podpísať. Klientom sa nazýva leasingový nájomca. Nevedel sa vyjadriť k tvrdeniam žalovaného v 1. rade, ktoré mali z jeho strany odznieť pri podpisovaní ručiteľského vyhlásenia. Ide o dokument, ktorý vyžadoval žalovaný v 2. rade pri uzatvorení leasingovej zmluvy. Postup záležal od schválenia uzatvárania leasingovej zmluvy spoločnosťou.

Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7C/168/2012 bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 28. 9. 2012, č. k. 7C/168/2012-13 bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov J. Z. a T.. B.G. Z. dňom právoplatnosti rozhodnutia, t. j. 21. 11. 2012. Žalovaný je súkromný podnikateľ podľa výpisu zo živnostenského registra od 1. 12. 2011.

Zo zmluvy o finančnom leasingu zo dňa 7. 8. 2006, číslo 02710404 bolo zistené, že bola uzavretá medzi prenajímateľom Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r. o., so sídlom v Bratislave, Vysoká 26 a nájomcom Aquadol Slovakia, s. r. o., so sídlom v Dolnej Lehote, Vajsková 320, predmetom leasingu bolo plniaca linka, dohodnutá doba leasingu predstavovala 72 mesiacov, leasingové splátky v percentách obstarávacej ceny, mimoriadna splátka 20%, od 1. do 2. splátky 0,778% + 0,05 poistenie, od 3. do 72. splátky 1,322% + 0,05 poistenie, kúpna cena predmetu leasingu 2.990.000 eur. Leasingový nájomca vyhlásil, že disponuje mesačnými devízovými príjmami postačujúcimi na úhradu leasingových splátok v eurách. Podľa ostatných podmienok zmluvy o finančnom leasingu spoločnosť Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r. o., obdrží overené ručenie pána M. O., T. B. M., T. B. Z. a B. P.. Nájomca sa v zmysle § 303 Obchodného zákonníka stáva ručiteľom, vyhlásil, že uspokojí spoločnosť Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r. o., ako veriteľa, ak spoločnosť Kronos AG, ako dlžník nesplní veriteľovi peňažný záväzok, ktorý vznikne z kúpnej zmluvy na predmet leasingu, ktorú uzatvorí veriteľ, ako kupujúci s dlžníkom, ako predávajúcim na základe objednávky. Podľa všeobecných podmienok sa prenajímateľ zaviazal, že vec, ktorú kúpi, resp. kúpil, výhradne v zmysle požiadaviek leasingového nájomcu, prenechá leasingovému nájomcovi na užívanie počas stanovenej doby a po jej uplynutí ju predá leasingovému nájomcovi za vopred dohodnutú kúpnu cenu uvedenú v leasingovej zmluve za podmienky, že nájomca splní všetky svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy. Podľa článku 11 bod 7 všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu, akékoľvek spory vzniknuté z leasingovej zmluvy a v súvislosti s ňou, budú s končnou platnosťou riešené na rozhodcovskom súde Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave, jedným alebo viacerými rozhodcami menovanými podľa týchto predpisov. Podľa dodatku č. 3 k zmluve o finančnom leasingu zmluvné strany konkretizovali výšku splátok počas doby leasingu 79 mesiacov. Z vyhlásenia ručiteľa v zmysle § 303 a nasl. Obchodného zákonníka zo dňa 7. 6. 2006 bolo zistené označenie leasingového nájomcu: Aquadol Slovakia, s. r. o., so sídlom Dolná Lehota, Vajsková 320 a ručiteľa T. B. Z.Š., K. G. XXX, L. B.. Ručiteľ vyhlásil, že uspokojí spoločnosť Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r. o., pokiaľ uvedený dlžník veriteľovi riadne nesplní akýkoľvek svoj záväzok vyplývajúci z leasingovej zmluvy číslo 02710404, ktorú veriteľ s dlžníkom

uzavreli a predmetom je finančný leasing plniacej linky Krones. Ručiteľ prehlásil, že sa oboznámil s leasingovou zmluvou, a že na základe tohto prehlásenia prevzal ručiteľský záväzok predovšetkým, ale nie len za nasledujúce záväzky dlžníka z leasingovej zmluvy: povinnosť zaplatiť dlžné leasingové splátky vrátane prípadných úrokov z omeškania, povinnosť zaplatiť vyúčtované náhrady škody alebo zmluvné pokuty a sankcie, povinnosť uspokojiť nároky veriteľa voči dlžníkovi vyplývajúce z titulu predčasného ukončenia leasingovej zmluvy. Veriteľa uspokojí hneď po tom, ako mu bude doručená písomná výzva v ktorej bude uvedené, že dlžník nesplnil riadne svoj záväzok vyplývajúci z leasingovej zmluvy a bude porušenie záväzku dlžníka špecifikované. Ručiteľský záväzok sa riadi Slovenským právnym poriadkom, hlavne Obchodným zákonníkom. Všetky spory, ktoré by mohli vzniknúť z ručiteľského záväzku budú s vylúčením právomoci riadnych súdov rozhodované s konečnou platnosťou v rozhodcovskom konaní na rozhodcovskom súde Slovenskej obchodnej priemyselnej komory v Bratislave. Z rozhodcovského rozsudku Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave zo dňa 19. 12. 2011 bolo zistené, že žalovaní v 1. až 4. rade: T. B. M., M. O., B. P. a T. B.Á. Z. (žalovaný v 1. rade) sú povinní zaplatiť spoločnosti Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r. o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 4B (žalovaný v 2. rade) solidárne sumu vo výške 1.405,690,15 eur, z titulu ručenia zo záväzku spoločnosti Aquadol Slovakia, s. r. o., zo zmluvy o finančnom leasingu zo dňa 7. 6. 2006 v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných. Žalovaní v 1. až 4. rade sú povinní nahradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne trovy konania 132.549,68 eur. Z odôvodnenia rozsudku bolo zistené, že ručiteľské záväzky, ktoré podpísali individuálne všetci žalovaní podľa § 303 Obchodného zákonníka, spĺňajú všetky formálne a obsahové náležitosti podmieňujúce ich platnosť. Je z nich zrejmé, kto je dlžníkom, ručiteľom i veriteľom, ako aj to, že obsahom ručenia je zabezpečenie veriteľovho nároku zo zmluvy o finančnom leasingu. Všetci štyria žalovaní boli v čase podpisu kúpnej zmluvy na predmet leasingu od samého začiatku leasingového vzťahu priamo zapojení do vedenia spoločnosti Aquadol Slovakia, s. r. o. O pôvode zámere podmienkach alebo v zmysle leasingového vzťahu mali podrobné vedomosti, nakoľko sa na jeho zabezpečenie a priebehu priamo podieľali. Z toho dôvodu sú vylúčené akékoľvek pochybnosti o tom, či ručiteľia mali o obsahu zmluvy dokonalú vedomosť, resp. či pri podpise ručiteľského vyhlásenia konali slobodne, vážne a so znalosťou veci. V zmysle článku 12 kúpnej zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou Aquadol Slovakia, s. r. o. a spoločnosťou Krones AG, so sídlom Neutraubling, SRN, patrí otázka posúdenia platnosti zmluvy do pôsobnosti rozhodcovského súdu Medzinárodnej obchodnej komory (ICC), pričom za rozhodné právo, podľa ktorého možno zmluvu posudzovať, bolo jej signatármi dohodnuté právo Rakúskej republiky. Z uvedených dôvodov senát rozhodcovského súdu nemá právomoc na posúdenie platnosti kúpnej zmluvy, ani dohody o pristúpení žalobcu ku zmluve. Keďže žalovanými nebol predložený dôkaz o tom, že by rozhodcovský súd vyhlásil kúpnu zmluvu alebo pristúpenie žalobcu ku kúpnej zmluve za neplatné, vychádzal senát z prejudície, že kúpna zmluva aj pristúpenie k nej bolo platné. Senát rozhodcovského súdu žalobcu považuje za platného vlastníka predmetu leasingu, ktorý bol aj v celom rozsahu oprávnený uzavrieť platnú leasingovú zmluvu so štyrmi akcesorickými ručiteľskými záväzkami. Leasingový nájomca prostredníctvom neho aj jeho spoločníci, konatelia, po dobu takmer dvoch rokov bez prerušenia rešpektovali platnosť a účinnosť leasingovej zmluvy bez výhrad a obmedzení, vrátane ručiteľských vyhlásení. Všetci žalovaní sa podieľali na chode spoločnosti Aquadol Slovakia, s. r. o., mohli v prípade pochybností včas zasiahnuť, namietať neplatnosť. Pokiaľ v rozpätí 20 mesiacov od podpisu zmluvy nenamietali platnosť, s obidvoma zmluvami boli uzrozmenejší a spochybňovať ich začali až v dôsledku reálnej hrozby sankcií voči ich osobám vyplývajúcich z ručiteľských vyhlásení. Obranu žalovaných senát vyhodnotil ako účelovú, ktorá nemá reálny základ vo vykonanom dokazovaní. Nenašiel žiaden dôvod, ktorý by ručiteľské záväzky všetkých štyroch žalovaných vylučoval, spochybnil alebo obmedzil. Nárok na plnenie si žalobca v konkrétnom konaní voči spoločnosti Aquadol Slovakia, s. r. o. nebol povinný uplatňovať a nárok mal zabezpečený práve ručiteľskými vyhláseniami. Žalovaní ako ručiteľia dobrovoľne neplnili ani po tom, ako boli k plneniu ručiteľského záväzku vyzvaní. Je vecou žalovaných ako ručiteľov, aby si splnenie svojho ručiteľského záväzku vysporiadali s leasingovým nájomcom. Námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu možno namietať len do skončenia ústneho pojednávania. Keďže žalovaní námietku vzniesli až 21 mesiacov po začatí konania, nemohol senát na ňu platne prihliadať. Žalobca vypovedal leasingovú zmluvu 4. 3. 2009 a vyzval leasingového nájomcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške zvyšných leasingových splátok bez DPH a poistenia. Dlh bol vyčíslený na sumu 2.715.619,15 eur. Žalobca odpredal predmet leasingu ďalšej spoločnosti za cenu 1.310.000 eur, o ktorú znížil svoju pohľadávku voči ručiteľom na žalovanú sumu 1.405.690,15 eur.

Zo sobášneho listu bolo zistené uzavretie manželstva žalobkyne a žalovaného v 1. rade dňa X. XX. XXXX.

Z notárskej zápisnice zo dňa 24. 6. 2009 bolo zistené uzavretie darovacej zmluvy medzi daryňou Q. A. a žalovaným v 1. rade, ako obdarovaným, ktorý nadobudol spoluvlastnícke podiely, ako zať daryne, v hodnote 5.000 eur. Z darovacej zmluvy zo dňa 2. 2. 1995 bolo zistené, že žalovanému v 1. rade, ako obdarovanému, boli darované nehnuteľnosti manželmi B. Z. a B. Z., a to garáž s drevárňou č. XX a hospodársku budovu v celosti a polovicu zastavaného pozemku KN parcelné číslo XXX/X o výmere 455 m² a polovicu záhrady KN parcelné číslo XXX/X o výmere 425 m², do jeho výlučného vlastníctva. Kúpnu zmluvou zo dňa 22. 8. 2012 žalobkyňa a žalovaný v 1. rade nadobudli od predávajúcich manželov L. a M. Š. rodinný dom s pozemkami parcelné číslo KN XXX, XXX, XXX, XXX, XXX v katastrálnom území Č., za dohodnutú kúpnu cenu 150.000,-Sk. Cena prevádzaných nehnuteľností zistená znaleckým posudkom predstavovala 251.990,-Sk. Zo živnostenského listu žalobkyne zo dňa 4. 4. 2002 bolo zistené, že dňom 1. 4. 2002 jej vzniklo živnostenské oprávnenie na výkon podnikateľskej činnosti. Zo živnostenského listu žalovaného v 1. rade bolo zistené získanie oprávnenia na výkon podnikateľskej činnosti dňom 30. 3. 2007. Z oznámenia o ukončení podnikania o ohlasovacej živnosti žalovaného v 1. rade bol zistený dátum ukončenia podnikania 31. 12. 2008. Z výpisu z obchodného registra obchodnej spoločnosti Veratín, s. r. o. bolo zistené, že žalovaný v 1. rade bol spoločníkom obchodnej spoločnosti od 25. 3. 2003 do 1. 12. 2008 a žalobkyňa bola spoločníkom uvedenej obchodnej spoločnosti od 2. 12. 2008 do 26. 5. 2009.

Zo zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 13. 11. 2008 bolo zistené, že bola uzavretá medzi žalovaným v 1. rade, ako prevodcom a žalobkyňou, ako nadobúdateľkou, predmetom prevodu bol obchodný podiel žalovaného v 1. rade v obchodnej spoločnosti Veratín, s. r. o., so sídlom Jánska dolina 432 vo výške 50%, čo je reprezentované sumou 315.000,-Sk na základnom imaní spoločnosti. Cena prevádzaného obchodného podielu bola zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 1,-Sk. Zo zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 29. 12. 2008, uzavretej medzi žalobkyňou, ako prevodcom a nadobúdateľom SK Avicena Plus, spol. s r. o., so sídlom v Liptovskom Jáne 345, bolo zistené, že predmetom bol obchodný podiel spoločnosti Veratín, s. r. o., so sídlom Jánska dolina 432 vo výške 50%. Cena prevádzaného obchodného podielu bola zmluvnými stranami dojednaná vo výške 15.000.000,-Sk. Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 1. 5. 2008 uzavretej medzi žalovaným v 1. rade, ako veriteľom a Madacom, a. s., so sídlom v Liptovskom Hrádku, Vyšné fabriky 79, ako dlžníkom bolo zistené, že žalovaný v 1. rade sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi peňažnú pôžičku vo výške 12.500.000,-Sk s dohodnutou výškou úroku 5% ročne. Zo zmluvy o kúpne cenných papierov zo dňa 24. 3. 2006 bolo zistené, že predávajúci T. M. M. previedol T. B. Z. (žalovaný v 1. rade) cenné papiere, a to kmeňové akcie obchodnej spoločnosti Madacom, a. s. v počte 50 ks, dojednaná kúpna cena predstavovala 10.000,-Sk/1ks akcií v nominálnej hodnote 10.000,-Sk, t.j. spolu za predmet kúpy kúpna cena 500.000,-Sk. Zo zmluvy o darovaní cenných papierov zo dňa 12. 2. 2010 bolo zistené, že žalovaný v 1. rade, ako darca a T. B. M., ako obdarovaný, uzavreli darovaciu zmluvu o prevode cenných papierov kmeňových akcií spoločnosti Madacom, a. s. v počte 50 ks, menovitá hodnota jednej akcie predstavovala 331,93 eur.

Z výpisu z obchodného registra Aquadol Slovakia, s. r. o., so sídlom Dolná Lehota, Vajsková 320 bolo zistené, že došlo k zmene obchodného mena na Emerpe, s. r. o., spoločníkmi obchodnej spoločnosti boli B. P., M. O., Madacom, a. s. Z výpisu z obchodného registra obchodnej spoločnosti Ekorental, s. r. o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Školská 5/1132, bolo zistené, že na základe zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 4. 11. 2010, spoločnosť Madacom, a. s., nadobudla časť podniku spoločnosti Aquadol Slovakia, s. r. o., teda vlastnícke právo k všetkým veciam, nehnuteľné veci, hnutel'né veci, právo, majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaním predmetnej časti podniku alebo vzhľadom na svoju povahu majú k tomuto účelu slúžiť, vrátane akýchkoľvek záväzkov súvisiacich s touto prevádzanou časťou podniku.

Z uznesenia Okresného súdu Bratislava I., č. k. 37Cd/8/2012-130 zo dňa 15.2.2012 bolo zistené, že súd odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku sp. zn. Rsp V-59/2009 zo dňa 19. 12. 2011 vo veci žalobcu Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r. o., proti žalovaným T. B. M. a spol., do právoplatného skončenia konania. Z rozsudku Okresného súdu Zvolen, č. k. 9C/22/2012-157 zo dňa 25. 10. 2012 bolo zistené, že súd určil, že vyhlásenie ručiteľa M. O. zo dňa 7. 6. 2006 za dlžníka obchodnú

spoločnosť Aquadol Slovakia, s. r. o., je neplatné. Súd pri posudzovaní veci dospel k názoru, že žalovaný M.. O. bol v čase vykonania právneho úkonu 7. 6. 2006 súčasne aj spoločníkom obchodnej spoločnosti Aquadol Slovakia, s. r. o. Tá bola nájomcom na základe zmluvy o finančnom leasingu, pričom ručiteľské vyhlásenie žalovaného v 1. rade ako fyzickej osoby sa vzťahovalo práve k zmluve o finančnom leasingu. Za skutkového stavu, že ručiteľ bol zároveň spoločníkom obchodnej spoločnosti nájomcu, dochádza k obchádzaniu ustanovenia § 103 Obchodného zákonníka, podľa ktorého spoločník ručí za záväzky spoločnosti do výšky svojho nesplateného vkladu zapísaného v obchodnom registri. Vyhlásenie ručiteľa, ako právny úkon obchádza kogentnú zákonnú úpravu Obchodného zákonníka a preto ide o neplatný právny úkon. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 18. 10. 2011, č. k. 21C 45/09-46 bolo zistené, že súd zamietol žalobu o určenie neplatnosti vyhlásenia ručiteľa T.. B. M. zo dňa 7. 6. 2006. Z odôvodnenia rozhodnutia bolo zistené, že podľa ustálenej súdnej praxe podpisom ručiteľského záväzku jedným z manželov vzniká tento záväzok iba jednému z manželov a veriteľ v prípade, že dlžník pohľadávku neuspokojí, môže sa domáhať jej splnenia len voči tomuto manželovi. Nemôže sa domáhať splnenia voči ručiteľovej manželke. Prevzatie ručiteľského záväzku jedným z manželov nie je právnym úkonom, ktorý by bol možno charakterizovať ako dispozíciu so spoločnou vecou, ale ide o úkon spadajúci do výlučnej dispozícinej sféry každého z manželov osobitne. Týmto úkonom sa nezakladajú druhému manželovi žiadne práva ani povinnosti. Nebolo preto možné vyhlásiť úkon prevzatia ručiteľského záväzku za neplatný. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 4. 3. 2010, č. k. 1R 3/2009-118 súd potvrdil reštrukturalizačný plán dlžníka Aquadol Slovakia, s. r. o., so sídlom Dolná Lehota, Vajsková 320 a ukončil reštrukturalizáciu dlžníka. Zo zápisnice zo schvaľovacej schôdze dlžníka Aquadol Slovakia, s. r. o., v reštrukturalizácii zo dňa 1. 3. 2010 bolo zistené, že v skupine pre zabezpečené pohľadávky je označený ako veriteľ Madacom, a. s., T.. B. M., ako aj v skupine pre zostávajúce časti zabezpečených pohľadávok, ako aj v skupine pre ostatné nezabezpečené pohľadávky, v skupine pre majetkové práva spoločníkov dlžníka, pričom schvaľovacia schôdza prijala predložený reštrukturalizačný plán. V zozname pohľadávok boli uvádzané pohľadávky na základe ukončenia leasingovej zmluvy zo dňa 7. 6. 2006, číslo 02710404, vrátane zmluvného dojednaní o zmluvnej pokute vo výške 2.388.369,85 eur, ktorá suma bola popretá, ako aj úroky z omeškania, pohľadávka č. 2 časť A bola označená veriteľom Madacom, a. s., so sídlom v Liptovskom Hrádku, Vyšné fabriky, suma 21.667,22 eur, vznikla na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 28. 6. 2007. Ďalšia pohľadávka č. 57 časť A bola označená nasledovne: veriteľ Madacom, a. s., so sídlom Liptovský Hrádok, Vyšné fabriky, suma 18.186,16 eur, odplata za administratívne služby poskytnuté veriteľom za obdobie august - september 2008, zmena veriteľa dňa 5. 1. 2010 - nový veriteľ J. Z., K. L. B., G. F. Č.. XXX. Z prihlášky pohľadávky k spisovej značke 4K 7/2011 bolo zistené, že žalovaný v 1. rade prihlásil pohľadávku z titulu pôžičky vo výške 12.500.000,-Sk voči spoločnosti Madacom, a. s., v konkurze, istina vo výške 414.923,99 eur, úroky 21.522,27 eur. Z písomnej správy T.. B. M. zo dňa 28. 2. 2013 bolo zistené, že veriteľský výbor schválil reštrukturalizačný plán spoločnosti Aquadol Slovakia, s. r. o. Pohľadávky veriteľov boli uspokojené ich zaplatením podľa článku 6 reštrukturalizačného plánu, cca 5% ich nominálnej hodnoty.

Podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

Podľa § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka:

Kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 308 Obchodného zákonníka:

Ručiteľ, ktorý splní záväzok, za ktorý ručí, nadobúda voči dlžníkovi práva veriteľa a je oprávnený požadovať všetky doklady a pomôcky, ktoré má veriteľ a ktoré sú potrebné na uplatnenie nároku voči dlžníkovi.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobu zamietol, keď vykonaným dokazovaním nemal preukázanú jej dôvodnosť. Predovšetkým nebola preukázaná relatívna neplatnosť právneho úkonu žalovaného v 1. rade, keďže ručiteľský záväzok sa netýka spoločnej veci. Podľa konštantnej judikatúry podpisom ručiteľského záväzku jedným z manželov vzniká tento záväzok iba jednému z manželov a veriteľ v prípade, že dlžník pohľadávku neuspokojí, môže sa domáhať jej splnenia len voči tomuto manželovi. Nemôže sa domáhať splnenia voči ručiteľovej manželke. Prevzatie ručiteľského záväzku jedným z manželov nie je právnym úkonom, ktorý by bolo možné charakterizovať ako dispozíciu so spoločnou vecou, ale ide o úkon spadajúci do výlučnej dispozičnej sféry každého z manželov. Týmto úkonom sa nezakladajú druhému manželovi žiadne práva ani povinnosti. Je potrebné zdôrazniť, že aj v prípade, ak by bol dôvod relatívnej neplatnosti vyhlásenia žalovaného v 1. rade ako ručiteľa daný, žalovaný v 2. rade dôvodne vzniesol námietku premlčania, na ktorú bol súd povinný prihliadať. Uplynutím trojročnej zákonom stanovenej lehoty od ručiteľského vyhlásenia zo dňa 7. 6. 2006 došlo k premlčaniu práva žalobkyne domáhať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu žalovaného v 1. rade. Premlčanie práva žalobkyne domáhať sa relatívnej neplatnosti dlhu, v prípade existencie dôvodu relatívnej neplatnosti, sa stalo v priebehu konania medzi účastníkmi konania nesporné. S poukazom na uvedené nebol daný dôvod zaoberať sa ďalej dokazovaním a odôvodňovaním nároku žalobkyne na určenie neplatnosti ručiteľského vyhlásenia žalovaného v 1. rade z dôvodu relatívnej neplatnosti.

Žalobkyňa sa domáhala určenia neplatnosti ručiteľského vyhlásenia aj z dôvodu absolútnej neplatnosti pre rozpor s dobrými mravmi. Vychádzala zo záverov rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 26/2010, podľa ktorého je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť individuálne okolnosti prípadu a prihliadnuť na ne aj cez prizmu dobrých mravov. V konkrétnom prípade, ktorý posudzoval Ústavný súd, sa jeden z manželov bez súhlasu druhého manžela stal spoludlžníkom obchodnej spoločnosti, pričom predpokladaným cieľom tohto konania bolo vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a žiaden z manželov nebol schopný tento záväzok splniť, nemal vo výlučnom vlastníctve relevantný majetok postihnuteľný prípadnou exekúciou.

V danom prípade súd prihliadal na všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadal na ne aj cez prizmu dobrých mravov, pričom dôvod absolútnej neplatnosti ručiteľského vyhlásenia žalovaného v 1. rade nebol preukázaný. Potencionálny nepriaznivý dopad pre toho manžela, voči ktorému veriteľ nemá pohľadávku, je dôsledkom existencie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, za predpokladu, že uvedené majetkové spoločenstvo trvá. Tento nepriaznivý dopad je možné však eliminovať zánikom bezpodielového spoluvlastníctva manželov a jeho následným vyporiadaním. Účinky ručiteľského vyhlásenia jedného z manželov sa tak nemusia prejavovať vo sfére spoločných vecí, resp. vo sfére majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Prevzatý záväzok tak nepovedie k likvidácii spoločného majetku a nevylúči v danom prípade žalobkyňu mať prospech zo svojho spoluvlastníctva. Vyporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobkyňa docieli ochranu paritného podielu na spoločnom majetku so žalovaným v 1. rade. Súčasne sa docieli spravodlivá rovnováha pri kolízii práv, a to práva žalobkyne ako subjektu, ktorý neprevzal záväzok voči veriteľovi, ktorý by sa mohol v exekučnom konaní domáhať uspokojenia svojej pohľadávky aj z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a práva veriteľa na uspokojenie pohľadávky zabezpečenej ručiteľským vyhlásením. Veriteľ pohľadávky sa tak môže uspokojiť len z paritného podielu

toho manžela, ktorý prevzal ručiteľský záväzok (a ktorému nič nebráni domáhať sa svojich práv vo vzťahu k veriteľovi podľa hmotnoprávných a procesnoprávných inštitútov). Právo žalobkyne však nemožno považovať za absolútne a stojace nad právom veriteľa na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky ručiteľským záväzkom. Podľa ustálenej judikatúry súdov ručiteľský záväzok nepredstavuje dispozíciu so spoločnou vecou a spadá do výlučnej dispozície sféry každého z manželov osobitne. Bolo by v rozpore s Ústavou SR a Európskym dohovorom o ľudských právach, garantujúcimi ochranu majetku tak fyzickej ako aj právnickej osoby, ak by tretia osoba, v danom prípade žalobkyňa, určením neplatnosti ručiteľského vyhlásenia zasiahla do práva veriteľa na uspokojenie jeho pohľadávky z tej polovice spoločného majetku, ktorý pripadá žalovanému v 1. rade ako ručiteľovi, ktorý prevzal ručiteľský záväzok. Žalobkyňa a žalovaný v 1. rade nie sú v rovnakom hmotnoprávnom postavení vo vzťahu k veriteľovi a prevzatému ručiteľskému záväzku. Takáto extrémne široká ochrana spoločného majetku ručiteľa a jeho manželky nezodpovedá ani účelu ochrany manžela, ktorý neprevzal záväzok. Ustanovenie § 145 Občianskeho zákonníka chráni druhého manžela ako slabšiu stranu, ktorá bez svojho pričinenia má stratiť svoj paritný podiel na spoločnom majetku. Nechráni však druhého manžela, ktorý záväzok prevzal.

V konaní bolo nesporné, že exekučné konanie voči žalovanému v 1. rade sa nevedie. Taktiež bolo nesporné a listinnými dôkazmi aj preukázané, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobkyne a žalovaného v 1. rade bolo zrušené. Nič nebránilo týmto účastníkom konania dohodnúť sa na vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čím by privodili zánik možnosti exekučného uspokojenia pohľadávky veriteľa z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, z ktorých jeden je dlžníkom tretej osoby, musí byť podľa konštantnej judikatúry zachovaná určitá rovnováha medzi záujmami druhého manžela a záujmami veriteľov (rozsudok NS ČR sp. zn. 7Tdo 271/2003). Dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva by bolo možné úspešne odporovať, len pokiaľ by bývalí manželia rozdelenie vecí, prípadne práv a záväzkov úmyselne zvolili tak, aby stav po vyporiadaní znemožnil alebo úplne vylúčil uspokojenie pohľadávky voči nim ako dlžníkom (rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo 1349/2006). Pokiaľ by rovnováha medzi záujmami druhého manžela a záujmami veriteľov bola narušená spôsobom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý nápadne jednostranne neodôvodnene zvýhodní toho z manželov, ktorý je dlžníkom tretej osoby, bol by takýto právny úkon dohody o vyporiadaní spochybniteľný. Vyporiadať bezpodielové spoluvlastníctvo manželov môže aj súd, na návrh ktoréhokoľvek z manželov. Ak nedôjde k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zákonom stanovenej lehote, nastanú účinky nevyvrátiteľnej právnej domnienky o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka (o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve, a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké). Keďže žalobkyňa má oprávnenie na výkon podnikateľskej činnosti od roku 2002, žalovaný v 1. rade od roku 2007, dlhodobo bola vytvorená možnosť docieľiť ochranu majetkového spoločenstva manželov jeho zrušením, a to aj pred prevzatím zabezpečovacieho záväzku.

Vzhľadom na závery predmetného rozhodnutia Ústavného súdu, súd vykonal dokazovanie za účelom preukázania majetkových pomerov manželov (žalobkyne a žalovaného v 1. rade), keďže v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností prípadu. V danom prípade žalobkyňa a žalovaný v 1. rade vytvárali svoje majetkové spoločenstvo z príjmov získaných výkonom podnikateľskej činnosti žalobkyne, príjmu žalovaného v 1. rade zo zamestnania, príjmom žalovaného v 1. rade z podnikateľských aktivít právnických osôb, na ktorých participoval ako spoločník obchodnej spoločnosti Veratín, spol. s. r. o. (obchodný podiel vo výške jednej tretiny), akcionár obchodnej spoločnosti Madacom, a. s. (jeden z dvoch akcionárov), ktorá bola spoločníkom ďalšej obchodnej spoločnosti Aquadol Slovakia, s. r. o. Zdrojom spoločného majetku boli aj právne úkony žalobkyne a žalovaného v 1. rade, ako napr. prevod obchodného podielu žalovaného v 1. rade na žalobkyňu, ktorá následne previedla obchodný podiel na tretiu osobu za sumu 15.000.000,-Sk. Ako aj postúpenie pohľadávky žalovaným v 1. rade na žalobkyňu voči spoločnosti Madacom, a. s. Žalovaný v 1. rade napríklad požičal obchodnej spoločnosti Madacom, a. s. sumu 12.500.000,-Sk. Okrem toho žalovaný v 1. rade nadobúdala nehnuteľnosti darovaním, ktoré tak pripadli do jeho výlučného vlastníctva. Vzhľadom na uvedené nejedná sa o prípad bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý bol tvorený mzdou jedného z manželov, ako ani o prípad konania jedného z manželov bez spolupráce s druhým manželom, v danom prípade žalobkyňou, ktorá bola taktiež podnikateľkou. Bola súčinná pri majetkových transakciách svojho manžela žalovaného v 1. rade, a to aktívnou ako aj pasívnou formou. Ak sa aktuálne domáha ochrany svojho práva cez prizmu dobrých mravov, tak pokiaľ prenechala a umožnila žalovanému v 1. rade rozhodovanie vo veciach,

ktoré sa môžu akýmkoľvek spôsobom dotknúť majetkového substrátu bezpodielového spoluvlastníctva manželov (bez jeho zrušenia), stala sa spoluzodpovednou aj za následky, ktoré z konania žalovaného v 1. rade vyplynuli. Pri hodnotení konania so zásadou dobrých mravov je potrebné posudzovať správanie sa v súlade s uvedenou zásadou vo vzťahu k všetkým dotknutým subjektom (ZIV s. 471). Súladné s dobrými mravmi by preto nebolo zbavovať sa spoluzodpovednosti poukazom na skutočnosť, že žalovaný v 1. rade žalobkyňu neinformoval o svojom správaní, keďže ho akceptovala, hoci pri zachovaní bežnej miery opatrnosti mala a mohla sa zaujímať o podanie úplných informácií. A to aj v súvislosti s plniacou linkou ako predmetom leasingu. Výšku uplatnenej pohľadávky veriteľom voči žalovanému v 1. rade (1.405.690,15 eur) je potrebné hodnotiť s prihliadnutím na výšku hodnoty predmetov vyššie uvedených právnych úkonov manželov, ktorá bola značná. Keďže cieľom konania žalovaného v 1. rade, podľa tvrdenia v žalobe, bolo vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, bol súd povinný skúmať všetky okolnosti prípadu vzťahujúce sa na obdobie možnosti exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach zdôraznil nielen potrebu vychádzať z individuálnych okolností každého prípadu, ale aj vykladať právne úkony v prospech zachovania platnosti právnych úkonov. Podľa podmienok zmluvy o finančnom leasingu žalovaný v 2. rade mal obdržať overené ručenie žalovaného v 1. rade, k čomu došlo až po podpise leasingovej zmluvy.

Na rozdiel od individuálnych okolností prípadu prejednávaného Ústavným súdom v danom prípade bola vytvorená možnosť eliminovať a vyhnúť sa nepriaznivému dopadu pre toho manžela, voči ktorému veriteľ nemá pohľadávku, zánikom a vyporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov dohodou, súdnym rozhodnutím alebo fikciou vyporiadania podľa ustanovenia § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v 1. rade nebol konateľom obchodnej spoločnosti dlžníka, ani sa nestal spoludlžníkom. Ručiteľský záväzok je zabezpečovací záväzok, súčasťou ktorého je aj oprávnenie ručiteľa požadovať od dlžníka náhradu za plnenie poskytnuté veriteľovi. S prihliadnutím na uvedenú skutočnosť je potrebné hodnotiť aj posudzovanie prevzatia ručiteľského záväzku žalovaným v 1. rade v čase jeho vzniku, kedy obchodná spoločnosť Aquadol Slovakia, s. r. o. nemohla byť nesolventná, keďže preberala hlavný záväzok ako nájomca predmetu leasingu (inak by sa jednalo o podvodné konanie). Spoločníkom obchodnej spoločnosti Aquadol Slovakia, s. r. o. bola spoločnosť Madacom, a. s., ktorej jedným z dvoch akcionárov bol práve žalovaný v 1. rade a uvedená spoločnosť v maximálnej miere participovala na plnení záväzkov z leasingovej zmluvy, už vzhľadom na zaplatenie akontácie a splátok leasingu. Všetky uvedené okolnosti v jednotlivostiach odlišujú súdený prípad od prípadu posudzovaného rozhodnutím Ústavného súdu, pričom nemožno vykladať jeho závery formalisticky bez reálnych okolností konkrétne daného prípadu. Obdobne je potrebné vyhodnotiť poukaz žalujúcej strany na rozhodnutie súdu, ktorý určil neplatnosť ručiteľského vyhlásenia v podobnej hmotnoprávnej pozícii p. M. O.. V čase vzniku právneho úkonu bol však súčasne aj spoločníkom obchodnej spoločnosti Aquadol Slovakia, s. r. o. V dôsledku toho došlo podľa záverov súdneho rozhodnutia k obchádzaniu ustanovenia § 103 Obchodného zákona, podľa ktorého spoločník ručí za záväzky spoločnosti do výšky svojho nesplateného vkladu zapísaného v obchodnom registri. V danom prípade žalovaný v 1. rade nebol spoločníkom obchodnej spoločnosti Aquadol Slovakia, s. r. o.

K poukazu žalobkyne na absolútnu neplatnosť leasingovej zmluvy, z ktorého mal vyplynúť hlavný záväzok zabezpečený ručiteľským vyhlásením je potrebné uviesť, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu žalobkyňou ako manželkou ručiteľa nie je daný v prípade neplatnosti leasingovej zmluvy. Celá argumentácia týkajúca sa neplatnosti leasingovej zmluvy, ako aj kúpnej zmluvy, prislúcha žalovanému v 1. rade v konaní o neplatnosť rozhodcovského rozsudku a v rozhodcovskom konaní samom. Podľa všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu akékoľvek spory vzniknuté z leasingovej zmluvy budú s konečnou platnosťou riešené na rozhodcovskom súde. Z rozhodcovského rozsudku Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave vyplýva, že platnosť ručiteľského vyhlásenia žalovaného v 1. rade bola posudzovaná v súlade s leasingovou zmluvou a všeobecnými podmienkami. Podľa záveru rozhodcovského rozsudku otázka posúdenia platnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou Aquadol Slovakia, s. r. o. a spoločnosťou Kronos AG, patrí do pôsobnosti rozhodcovského súdu Medzinárodnej obchodnej komory, pričom za rozhodné právo, podľa ktorého možno zmluvu posudzovať, je potrebné považovať dohodnuté právo Rakúskej republiky. Rozhodcovský súd tak považoval žalovaného v 2. rade za platného vlastníka predmetu leasingu, ktorý bol v celom rozsahu oprávnený aj uzavrieť platnú leasingovú zmluvu so štyrmi akcesorickými ručiteľskými záväzkami. Aktuálne sa vedie na Okresnom súde Bratislava I. konanie o

zrušenie rozhodcovského rozsudku, v ktorom žalovaný v 1. rade má možnosť, vzhľadom na skutkové a právne posúdenie veci namietat' všetky dôvody neplatnosti tak ručiteľského záväzku, ako aj hlavného záväzku z leasingovej zmluvy. Skutkový stav vymedzený žalobou v danom súdnom konaní začatom na návrh žalobkyne limituje naliehavý právny záujem žalobkyne ako manželky žalovaného v 1. rade, podľa Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedenú absenciu naliehavého právneho záujmu žalobkyne a uvedené prebiehajúce súdne konanie nebolo možné prejudiciálne riešiť otázku platnosti kúpnej a leasingovej zmluvy. Ak sú uvedené zmluvy neplatné, nevznikla ani možnosť exekučného uspokojenia pohľadávky veriteľa z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (v prípade neplatnosti hlavného záväzku).

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia žalovaný v 1. a 2. rade, ktorí boli v konaní úspešní, prislúchala plná náhrada trov konania voči žalobkyne v konaní neúspešnej. Z dôvodu, že žalovaný v 1. rade si náhradu trov konania neuplatňoval súd rozhodol tak, že žalovanému v 1. rade sa nepriznáva náhrada trov konania. Trovy konania žalovaného v 2. rade pozostávali z odmeny právneho zástupcu za zastupovanie v konaní, keď za prvých päť úkonov právnej služby mu prislúchala odmena vo výške 58,69 eur, t. j. 58,69 eur x 5, spolu 293,45 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie k žalobe, zastupovanie na súdnom pojednávaní dňa 12. 6. 2012, 5. 10. 2012, 7. 12. 2012, podľa § 11 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a), b), c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Odmena za šiesty úkon právnej služby zastupovanie na súdnom pojednávaní dňa 14. 5. 2013 prislúchala vo výške 60,07 eur, celková výška odmeny tak predstavovala sumu 653,52 eur. Odmena za úkony písomné podanie na súd zo dňa 19. 10. 2012 a 4. 12. 2012 nemohla byť priznaná, keďže sa nejednalo o úkony týkajúce sa veci samej, ale vznesenie dôkazného návrhu, písomné vyjadrenie a predloženie listinných dôkazov, ktoré úkony sa môžu urobiť aj na súdnych pojednávaniach, keďže náhrada trov konania musí spĺňať požiadavku hospodárnosti a efektívnosti. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, právnenému zástupcovi prislúchala paušálna náhrada hotových výdavkov v súvislosti s prvými piatimi úkonmi právnej služby 5 x 7,63 eur, spolu 38,15 eur a v súvislosti so šiestym úkonom právnej služby 60,07 eur, spolu paušálna náhrada 45,96 eur. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnenému zástupcovi prislúchalo zvýšenie o DPH, t. j. o sumu 70,70 eur (keďže žalovaný si uplatnil zvýšenie o DPH z odmeny). Celková výška trov právneho zastúpenia tak predstavovala sumu 470,18 eur. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému v 2. rade trovy konania vo výške 470,18 eur podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na účet právneho zástupcu žalovaného v 2. rade. V súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd stanovil lehotu na plnenie v trvaní 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, prihliadajúc na výšku peňažného plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.